Tutuşan

Allah'ım nasıl da bu kadar soylu
bu toprak, gömülmüş bebek etinden
çıkarır iğdenin inkar edilmez
kokusunu —sonra sefaletinden

alnı ak oğullar yaratan baba
sarıp kızıl kuşaklarla yılları
gelin eder —kendindense geriye
tahatturun o ıssız ağılları.

şair ya da her ne ise, ey Allah
nasbettiğin o kelime kalmıştır
göl durur sakin, duru —tutuşan
neden ama en kırılgan kamıştır?

Gelse de Trenden

Gelse de trenden ikimiz insek
camları buğulu iki tas çorba
bir kitap —çantana korkup tutunmuş
kâğıdı samandan şiiri zorba

ve o hışırdayan uykudan geçsek
sobanın ayrımsız adaletinden
çok büyük bir yağmur işte başlamış
kimse çıkmayacak bugün evinden

böyle susuyorum ben çok değiştim
sense nasıl denir —hâlâ o kızsın
dinle ağlayarak çıkrık sesini
işte şu dünyada yapayalnızsın

her neyi dilesek burada olmaz
en büyük erdemi bunun susamak
yalar yarasını içte bir geyik
hepsi bu kadardır: adı yaşamak.

Islık

Fit fit ıslık öttürüp
dolandığı şeytanın
ev olmasa büsbütün
karanlık ovaların

çatalda iki zeytin
dünya ahret taamı
hep korkulu illerdir
gezdin dolaştın kamu

deden nasıl yaptıysa
sığınacaksın öyle
fit fit ıslık öttürür
havfından şeytan bile.

Tevatür

Dirhem aklı yoktu, amma dedi ki
dağlar yavaş yavaş uzaklaşıyor
yedi kerre öldü yola gömdüler
hâlâ yüzüğünde zehir taşıyor

kitaplar buğdayı taşıyabilmez
yazıysa kavline bile mendebur
dedi ki tazılar zâr edip döndü
hepsinin ağzında bir sayfa Zebur

onu öncelikle kovalamışlar
kanına üç lira bedel kesilmiş
demiş ki hiç yoktan ululanmayın
yer yiğidi kabul etmeyesiymiş

tıbbiye morgunda altı hademe
orda gayet garip ruyetler olmuş
asabi bulutlar dingin ve hafi
ne işçiler geçmiş ne köye dolmuş.

Korkulası Kuşlardan

Korkulası kuşlardan çoğu beni yemedi
ben çünkü hiç kirazın en irisi olmadım.

Gittim tenim bitinden, gövdem otundan emin
orlarda neler gördüm bildirisi olmadım.

Hatta durmuş beklerdi tam on sekiz Süleyman,
ben Tanrı'nın izniyle hiçbirisi olmadım

Üstüme Su Dök

Üstüme su dök
haddehane olunca
temmuz ortasında gök

bileyim, baktın
tam ağlarken ve akşam
evim epeyce yakın

kaynayan güğüm
ateşe çıkışıyor:
uyumak, türüm türüm

akide, domdom
öksüze ver dünyayı
başka dua bilmiyom.

Gar

Sen hiç çıkmamışsın git birine sor
bana bakıp durma aptal ve güleç
şimdi, bu saatte, hiç bakıp durma
umurumda değil yuttuğun yengeç

şimdi, bu saatte, iki sıfır bir
afişlerde süzgün bir alay gavat
zaten her tıpırtı yormuş kalbimi
sen de dikilmişsin elinde kâat

kasketli değilsin kasvetli değil
durma büzüştürüp alt dudağını
bilir çilingirsiz deliler bile
sorulacak bir yol olmadığını

çünkü iki bin dört, iki sıfır bir
nasıl rakam ama, ne kadar serin
umurumda değil —kal ulan orda
ve hatta altında beş treninin

umurumda değil gittin diyelim
ne yani şekerler nikâh ve balo
ben çıkmışım oysa çıktıklarımdan
atlarla çıkmışım beraber solo

tüttükçe evlerden çıkartılmışım
bebekleri kalmış ben plasenta
dulların ağzından birer leblebi
susuz öpüşmüşüm azala yonta

sen hiç çıkmamışsın çıktın diyelim
gavatlar afişler ve palmiyeler
dur tahmin edeyim bir kez ağladın
annendi... ve sonsuz kurabiyeler

ve sonra geçmiştir; trenler geçer
terli atlar gibi Marmaralara
azıcık kestirsem şakırdar makas
saçlardan bir melal, iki numara

bir melal ve saat iki sıfır bir
vurdu yolculama davullarından
bir uzun düşmüşlük hepsi bu kadar
kayıp meleklerin bavullarından

Bir Teselli Ver

Benim gönlüm uluyan kurtlarını bastırmış
yüz yıkamış, aba giymiş, koynuna gül kıstırmış

ah ulan plak olmuş
gamla dolu bu dolmuş.